

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG
Cím: 1139 Budapest Teve u. 4-6. 1903 Bp. Pf.: 314/15
Telefon: (06-1) 443-5573,
Telefax: (06-1) 443-5733,
E-mail: orfktitkarsag@orfk.police.hu

Szám: 29000/105/1100/18/2013. RP.

Tárgy: alapvető jogot érintő
rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **miskolci** lakos által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) 113/2014. (V. 15.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 330. § (2) bekezdése, Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Miskolci lakos (a továbbiakban: Panaszos) 2013. november 21-én, postai úton a Panasztestületnél előterjesztett panaszában a Miskolci Rendőrkapitányság egyik ügyintézőjének [T. Judit Márta r. őrnagynak] hangnemét, stílusát valamint az adott ügyhöz való hozzáállását panaszolta.

A panaszbeadvány szerint a Panaszos 2013. október 24-én, a Miskolci Rendőrkapitányságon törvényes képviselői minőségben volt jelen öccse jegyzőkönyvének felvételén, amelynek tárgya egy ismert elkövető elleni feljelentés volt.

A Panaszos 2013. november 15-én megjelent a Miskolci Rendőrkapitányságon, ahol azt a felvilágosítást kapta, hogy a feljelentés kapcsán szabálysértési eljárás indult. Ezt követően a Panaszos felkereste az ügy előadóját, majd bemutatkozása után érdeklődött az eljárás állásáról. Az előadó megpróbált tájékoztatást adni, azonban láthatóan – és saját bevallása szerint is – összekeverte az ügyeket, továbbá azt „ecsetelte”, hogy a magas ügyszám miatt nem tud minden tényállást a fejében tartani. Ezt a tényt a Panaszos teljes mértékben megértette és tudomásul vette. Az ügyintéző közölte a Panaszossal, hogy „majd sorra kerül az ügy”, majd hozzátette az is, hogy a Panaszos tudhatná, hogy az eljárás kapcsán sem a pénz, sem a feljelentés tárgyát képező árucikk nem lesz meg. Az ügyintéző közölte továbbá azt is, hogy a jegyzőkönyvben hiába van feltüntetve az, hogy a Panaszos öccsének tudomása van több olyan személyről is, aki a feljelentett személynek áldozatává vált, mert nevek hiányában ezek csak feltételezések.

A Panaszos kitért arra, hogy Budapesten szolgálatot teljesítő rendőrtisztként nem tartja elfogadhatónak, hogy a szabálysértési eljárás előadója ilyenfajta hozzáállást tanúsítson, véleménye szerint egy átlag, a saját ügye iránt érdeklődő állampolgár jogosan várja el a Rendőrségtől, hogy bejelentését bizalommal és számára elvárható odafigyeléssel kezeljék.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint a rendőri intézkedés érintette a Panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében foglalt emberi méltósághoz fűződő alapvető jogát.

A Panasztestület álláspontja szerint a rendőri hangnem sértette a Panaszos emberi méltósághoz fűződő alapvető jogát, amely alapjogsérelem elérte a súlyosság azon fokát, amely indokolttá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

II.

A panaszolt események minden részletre kiterjedő tisztázására formalizált eljárásban a Panasztestületnek – törvényi felhatalmazás hiányában – nem volt módja, azonban a Ket. alapján folytatott eljárásban történő döntés előkészítése azt szükségessé tette. A tényállás tisztázására foganatosítandó eljárási cselekmények, tárgyi bizonyítási eszközök beszerzésére az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésében biztosított ügyintézési határidőn belül nem voltak végrehajthatók, ezért a Ket. 33. § (7) bekezdése alapján az ügyintézés határidejének – 2014. július 24-től számított – huszonegy nappal történő meghosszabbítása felől végzésben döntöttem. Mindezek figyelembevételével az eljárás befejezésének határideje 2014. augusztus 14.

III.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- a Panaszos által postai úton a Panasztestületnél előterjesztett, 2013. november 15-én kelt panaszbeadvány;
- a Miskolci Rendőrkapitányság vezetőjének 2013. december 10-én kelt, 05010-100/2753-4/2013. ált. számú átirata;
- a Miskolci Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Szabálysértési Előkészítő Csoport 2013. december 10-én kelt, 100/2753/2013. Megk. számú jelentése;
- az Országos Rendőr-főkapitányság Humánigazgatási Szolgálat Személyügyi Főosztály Személyzeti és Munkaügyi Osztály vezetőjének 2014. július 18-án kelt, 29000-105/1100/12/2013. számú átirata;
- 2014. augusztus 11-én kelt, 29000-105/1100/17/2013. RP. számú tanú meghallgatásról szóló jegyzőkönyv.

IV.

Mindezeket figyelembe véve a rendőri intézkedés ellen a Panaszos által megfogalmazott kifogások vonatkozásában álláspontom a következő:

1.) A Panaszos sérelmezte az ügyintéző hangnemét és stílusát.

A panasz vonatkozásában az alábbi bizonyítékok állnak rendelkezésre:

A Miskolci Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály Szabálysértési Előkészítő Csoport 2013. december 10-én kelt, 100/2753/2013. Megk. számú jelentése az alábbiakat tartalmazza:

A Panaszos 2013. október 24-én, a Miskolci Rendőrkapitányságon öccsével – törvényes képviselői minőségben – jelen volt egy ismert elkövető elleni feljelentési jegyzőkönyv felvételén.

A Panaszos 2013. november 15-én előzetes megbeszélés és egyeztetés nélkül (nem a bevett gyakorlatnak megfelelően) megjelent a Miskolci Rendőrkapitányságon, ahol felkereste az öccse által tett feljelentés kapcsán elrendelt szabálysértési eljárás ügyintézőjét, T. Judit

Márta r. őrnagy asszonyt. A Panaszos bemutatkozásakor közölte az ügyintézővel, hogy ő Budapesten szolgálatot teljesítő, hivatásos állományú rendőrtiszt, eközben felmutatta hivatásos állományú rendőrigazolványát, majd elmondta, hogy az öccse által tett feljelentés ügyének menetéről érdeklődik. A részére nyújtott tájékoztatást követően, nemtetszésének adott hangot a felvilágosítás tartalma kapcsán, majd távozott az ügyintéző irodájából.

Ezt támasztja alá az eljárás során beszerzett, S. Pál r. zászlós tanúmeghallgatásáról szóló, 29000-105/1100/17/2013. RP. számú jegyzőkönyv is, melyben a meghallgatott tanú elmondta, hogy: „(...) [a Panaszos] Bemutatkozott, mondta, hogy Budapesten rendőr, és biztosan emlékszem rá, hogy közölte a rendfokozatát is, hogy r. százados. (...) a panaszos próbálta rávezetni [az ügyintézőt], hogy melyik ügyről beszél, de a kolléganőm fejből nem tudta beazonosítani a tényállást. Ekkor a panaszos nemtetszésének adott hangot, hogy a kolléganő nincs tisztában az ügyeivel. Az őrnagy asszony ekkor határozott hangnemben kihangsúlyozta, hogy igyekszik időrendi sorrendben foglalkozni az ügyekkel, és számos folyamatban lévő ügye közül nem tud minden egyes konkrét tényállást fejben tartani. Azt is közölte a panaszossal, hogy alapos ok nélkül ne várja el, hogy soron kívül intézzék egy ügyet. (...) Úgy gondolom azonban, hogy az őrnagy asszony viselkedése nem volt az adott szituációban kifogásolható, felháborodása, kissé emeltebb hangneme úgy vélem jogos volt.”.

Megállapítható, hogy a Panaszos hivatásos állományú rendőrtisztként érdeklődött kollégájától az ügymenet állásáról, ezért a tájékoztatás során elhangzottak, álláspontom szerint csak egy kollegiális viszonyra alapozott, informális kommunikációnak tekinthetőek, azok objektív sértő kifejezéseket nem tartalmaztak.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a panasz e tekintetben megalapozatlan, ezért azt elutasítom.

2.) A Panaszos sérelmezte az ügyintézőnek az ügy kivizsgálásához való hozzáállását.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint:

„(1) Akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.”

Álláspontom szerint annak megítélése, hogy a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény alapján folytatott szabálysértési eljárásban az ügyintéző megtette-e a szükséges intézkedéseket, illetőleg végrehajtotta-e a szükséges eljárási cselekményeket nem vonható az Rtv. 92. § (1) bekezdésben megfogalmazott rendelkezés körébe, ezért annak érdemi vizsgálatát jelen közigazgatási hatósági eljárás keretein belül – jogszabályi felhatalmazás hiányában – mellőztem.

V.

A Panasztestületnek a jelen ügy kapcsán kialakított állásfoglalásában a hangnem tekintetében tett megállapításával és az azokból levont következtetésekkel a határozat IV. részében foglalt indokok alapján nem értek egyet.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- Magyarország Alaptörvénye II. cikk;
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. törvény 195. § (1) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 33. § (7) bekezdése, az 50. § (1) bekezdése, a 100. § (1) bekezdés e) pontja, a 109. § (1) bekezdés a) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. § (1) bekezdése, 93/A. § (6) és (7) bekezdései.

Budapest, 2014. augusztus 14.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**